

Klasien Horstman

Achtergrondinformatie

Klasien Horstman is opgeleid als wijsgerig en historisch socioloog aan de Rijksuniversiteit Groningen. Zij deed promotieonderzoek naar de opkomst van het concept risico en van risicopraktijken in de levensverzekeringsgeneeskunde eind 19e en begin 20e eeuw (*Public bodies, private lives. The historical construction of life insurance, health risks and citizenship in the Netherlands 1880-1920. Erasmus Publishing, Rotterdam, 2001*).

Tijdens dat onderzoek leerde ze dat de manier waarop wij wetenschappelijke kennis produceren over gezondheid nauw verbonden is met de inrichting van maatschappelijke arrangementen. Nationale, politieke culturen van verantwoorden drukken een stempel op kennisinfrastructuren, op wat we beschouwen als een risico, op hoe we daar mee omgaan en op de effecten voor bijvoorbeeld normen voor burgerschap en dynamiek van in- en uitsluiting. Sindsdien heeft ze onderzoek gedaan naar de relatie tussen wetenschap, politiek en maatschappij in diverse preventiepraktijken zoals genetische diagnostiek en voorspelende geneeskunde, gezondheidsbevordering in achterstandswijken en op de werkplek, vaccinatie en antibiotica resistentie preventie.

Van 2001 tot 2009 was ze Socrates hoogleraar Filosofie en Ethiek van Bio-engineering aan de Technische Universiteit Eindhoven, en sinds 2009 hoogleraar Filosofie van de Publieke Gezondheidszorg aan de Universiteit Maastricht. Ze publiceerde onder andere *Worstelen met gezond leven. Ethiek in de preventie van hart- en vaatziekten* (met Rob Houtepen, Het Spinhuis, 2005) en was mederedacteur van *Genetics from laboratory to society. Societal learning as an alternative to regulation* (met Gerard de Vries, 2008, Palgrave Macmillan) en *Navigating uncertainties. Health, Technologies, and Politics in Post-Soviet Settings* (met Olga Zvonareva en Evgeniya Popova, 2018, Palgrave Macmillan). Voor meer info zie: www.klasienhorstman.nl



Rol binnen 'Gezondheid met de Werkvloer'

Als filosofisch socioloog koppelt Klasien een grote liefde voor conceptueel werk aan interesse in alledaagse praktijken, en dan vooral praktijken van mensen die vaak niet gehoord worden. Ze heeft een diepgeworteld besef dat theoretische concepten, statistische modellen, tekentafelontwerpen en beleidsplannen altijd gaan over anderen, maar dat die anderen vaak amper gekend worden en dat hun kennis niet serieus wordt genomen. De mismatch tussen wetenschap en beleid enerzijds en alledaagse praktijken anderzijds is extra groot als het gaat om praktijken van mensen die niet theoretisch zijn opgeleid.

Dergelijke mismatches zien we ook in preventie, gezondheidsbevordering en duurzame inzetbaarheidsinterventies op de werkplek. Ze belichamen zelden de kennis van mensen op de werkvloer die nodig is om werk gezond te maken. Dat zou Klasien graag anders zien. Ze werkt dan ook aan het zichtbaar maken van de leefwerelden achter de statistiek van gezondheidsrisico's, aan democratisering van expertise over werk en gezondheid, en aan verbindingen tussen vele verschillende soorten van kennis en ervaring over werk en gezondheid.